

Not.nr. 66.L3.101135-05

van: 12.09.2006

Griffienr.: _____

Rep. nr.: 1671

VONNIS uitgesproken in het gerechtsgebouw "Het Kasteel" te Turnhout op **DINSDAG, TWAALF SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZES**, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout,

alwaar zetelden:

, **Enig Rechter,**
, **Substituut Procureur des Konings,**
, **Adjunct-Griffier.**

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

- , geboren
, wonende te

- ; met maatschappelijke zetel gevestigd te

BEKLAAGD VAN : te , tussen 5 december 2004 en 22 februari 2005,
op niet nader te bepalen tijdstip.

de eerste en de tweede :

A/

Bij inbreuk op artikel 81, thans strafbaar overeenkomstig artikel 112bis, alinea 3 van het Bosdecreet van 13 juni 1990, zoals gewijzigd bij het Decreet van het Vlaams Parlement dd. 18 mei 1999 geldend voor het Vlaamse Gewest of met overtreding van hierna vermelde voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet als eigenaar van een privé-bos, kappingen, andere dan deze die omwille van dringende sanitaire - of veiligheidsredenen onverwijld moeten worden uitgevoerd, zonder voorafgaande machtiging van het Bosbeheer te hebben uitgevoerd, namelijk door het kappen van een 75 coniferen en enkele eiken.

B/

Gelet op de artikelen 1, 2, 8, 13, 58, 59, 60, 61, 62 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, na han-

delingen te hebben verricht (of daartoe opdracht te hebben gegeven) waarvan men redelijkerwijze van kan vermoeden dat de natuurelementen in de onmiddellijke omgeving daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad verzuimd te hebben alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze kunnen gevergd worden om de vernietiging of de schade te beperken, herstellen of voorkomen namelijk door het kappen van een 75 coniferen en enkele eiken.

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 13 juni 2006.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging, eerste beklaagde bijgestaan, tweede beklaagde vertegenwoordigd door hun raadsman Mr. advocaat te de rechtbank verzoekende om toepassing van de Wet van 29 juni 1964 op de probatie, het uitstel en de opschorting, zich akkoord verklarende met het eventueel voorafgaandelijk onderzoek en de eventueel op te leggen voorwaarden.

Beklaagden worden vervolgd wegens inbreuk op het bosdecreet en de Wet op het natuurbehoud wegens het illegaal kappen van 75 coniferen en enkele eiken in een privébos.

Uit de samenlezing van de objectieve vaststellingen in het strafdossier komt ten genoegen van recht bewezen voor dat beklaagden zich op gemelde plaats en in gemelde periode hebben plichtig gemaakt aan de hen tenlaste gelegde feiten A en B nu blijkt dat - in tegenstelling met het verweer van - kwestieuze bomen geenszins werden geveld door de vorige eigenaar en bovendien de gemeente geenszins toelating had verleend om de bomen te verwijderen.

In casu werden zowel de natuurlijke persoon, afgevaardigd bestuurder, als de rechtspersoon gedagvaard.

Ingevolge de Wet van 4 mei 1999 kan ook een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk gesteld worden voor die misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden voor zijn rekening zijn gepleegd.

Het nieuwe artikel 5 van het Strafwetboek voorziet dat, wanneer een rechtspersoon verantwoordelijk wordt gesteld, uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerd natuurlijke persoon, enkel diegene die de zwaarste fout heeft begaan, wordt veroordeeld, tenzij de natuurlijke persoon die fouten wetens en willens heeft gepleegd, in welk geval hij samen met de rechtspersoon kan worden veroordeeld.

In casu wordt ten genoegen van recht aangetoond dat de feiten wetens en willens heeft gepleegd en blijkt bovendien dat de feiten gepleegd zijn voor rekening van de firma die als hoofdbezigheid de aan- en verkoop van gebouwen en percelen heeft.

De feiten A en B vermengen zich in hoofde van elk der beklaagde individueel wegens eenheid van misdadig opzet zodat conform artikel 65 van het Strafwetboek, slechts één straf, de zwaarste dient uitgesproken.

Bij de bepaling der strafmaat in hoofde van elk der beklaagde wordt rekening gehouden met de concrete aard en omstandigheid der feiten, de gevolgen voor het milieu, doch tevens met het strafverleden van beklaagde, smetteloos voor eerste en blanco voor tweede beklaagde.

Er is evenwel geen reden om in te gaan op het verzoek van beklaagde tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling nu een principiële geldboete geenszins de sociale reïntegratie van eerste beklaagde of het voortbestaan van in het gedrang brengt.

De herstellvordering komt ontvankelijk en gegrond voor.

Gezien de bepalingen van art. 162. 185. 194 van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2°. 38. 40. 65. van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993; art. 91 van het K.B. d.d. 28 december 1950, gewijzigd bij K.B. d.d. 29 juli 1992 en K.B. d.d. 23 december 1993 en KB 11.12.2001; art. 2. 11. 12. 14. 31. 32. 34. 35. 36. 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 01 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993; art. 58§1 van het K.B. van 18 december 1986; art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000;

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van artikel

- 81 bosdecreet 13 juni 1990

- 1, 2, 8, 13, 58, 59, 60, 61, 62 decreet 21 oktober 1997

DE RECHTBANK, vonnissende op TEGENSPRAAK,

Zegt voor recht dat er geen reden is om beklaagden het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen.

Veroordeelt eerste beklaagde wegens de vermengde feiten A en B tot een geldboete van **HONDERD EURO**.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 45 decimen en gebracht wordt op **550 Euro**.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van 1 maand.

Veroordeelt tweede beklaagde tot een geldboete van **DUIZEND EURO**

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 45 decimen en gebracht wordt op **5.500 Euro**.

Verwijst beklaagden ieder tot de helft van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: **16,53 Euro**.

Verwijst beklaagden, ingevolge art. 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gew. K.B. 23 december 1993 en KB 11.12.2001), **IEDER** tot betaling van een vergoeding van **25 EURO**.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, **IEDER** tot betaling van een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO** verhoogd met 45 decimen en gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO VIJFTIG CENT**.

Rechtsdoende op de herstellvordering

Beveelt overeenkomstig artikel 95,2° en 3° lid van het Bosdecreet en 149 en 150 van het Boswetboek dat beklaagden volgende herstelmaatregelen dienen uit te voeren

- de ingezaagde Amerikaanse eiken dienen geveld na het bekomen van een kapmachtiging
- de vrijgekomen oppervlakte dient herbeplant met zomereik in een plantverband van 2 x 2,5 meter
- de struiklaag dient hersteld door de aanplant van spork, lijsterbes en hulst van tenminste 1 plant per 5 m²

en dit binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagden tot een dwangsom van 500 Euro voor elke maand dat de herstelmaatregel niet is uitgevoerd.

Machtigt de afdeling Bos en Groen, indien niet binnen de twee jaar werd overgegaan tot herstel, tot uitvoering over te gaan en zegt voor recht dat beklaagden gehouden zijn alle uitvoeringskosten te dekken.